

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om vilkår for bortsalg af jord i offentligt eje.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3545; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1108).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg vil gerne først henvise til den forhandling om lovforslaget om grundstigningsskyld, som vi havde i går, og dermed samtidig henvise til det lovforslag, der blev debatteret. Såvidt jeg kan vurdere, er formålet med de to love, der her er tale om — forslaget om grundstigningsskyld og forslag til lov om vilkår for bortsalg af jord i offentligt eje — i hovedsagen det samme, nemlig at den samfundsskabte grundværdstigning kommer samfundet tilgode, og formålet søges opnået ad samme vej, nemlig gennem erlæggelse til det offentlige af renten af den til enhver tid konstaterede grundstigning.

Forslaget omhandler, såvidt jeg kan vurdere, kun afhændelse af byggegrunds jord, d. v. s. arealer, hvor hensynet til grundværdstigningen er det dominerende. Der er derfor en så afgørende og nær forbindelse mellem det forslag, der her er fremsat af en række ærede medlemmer af det radikale venstre, og forslaget om grundstigningsskyld, som allerede har været underkastet den første behandling her i tinget, at jeg synes, det vil være det eneste naturlige, om dette lovforslag henvises til behandling i det udvalg, som skal beskæftige sig med forslaget om grundstigningsskyld, således at de to forslags virkninger kan afvejes imod hinanden, og sådan at det sagligt kan overvejes, i hvor høj grad der efter en forhåbentlig kommende vedtagelse af grundstigningsskyldforslaget er anvendelse for det forslag, vi nu behandler. Jeg erklærer mig for mit vedkommende villig til at medvirke i en saglig forhandling om det forelagte lovforslag i det udvalg, som jeg mener det rigtigt at henvise det til, og jeg skal derfor på nuværende tidspunkt afholde mig fra yderligere stillingtagen til lovforslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Skytte): Jeg har ikke noget at indvende imod, at dette lovforslag henvises til det udvalg, der behandler lovforslaget om indførelse af grundstigningsskyld, selvom jeg ikke mener, at forslaget om grundstigningsskyld

helt og fuldt dækker det, som vi har villet med vort forslag. Men jeg er klar over, at de to lovforslag har visse ting fælles, og har derfor ikke noget imod, at de behandles i samme udvalg. Hensigten med vort forslag er at skabe en fast ordning for afhændelse af byggegrunde, hvor det drejer sig om jord i offentligt eje; det mener vi er tiltrængt, og det mener vi fremdeles, det vil være, også efter gennemførelse af et forslag om grundstigningsskyld.

Som lovforslaget er udformet, vil det — hvad også den højtærede finansminister fremhævede — indkassere grundstigningsskylden til det offentlige i dette tilfælde således, at det kommer kommunerne tilgode, hvilket er rimeligt. Men der er tillige i lovforslaget taget det hensyn, at grundstigningen ikke skal bevirke, at ejere af en- og tofamiliehuse tvinges til at sælge.

Der er også i lovforslaget bestemmelser om finansiering af det byggeri, der skal foregå på disse jordrenteparceller. Det har været nødvendigt at indsætte disse bestemmelser, som findes i vort forslags § 6, hvorefter man ser bort fra jordrenten som første prioritet. Det er vi nødt til for at få en rimelig finansiering, og jeg kan ikke se, at det påvirker sikkerheden, så at kommunerne af den grund får nogen nævneværdig risiko.

Jeg føler mig, som jeg sagde før, ikke overbevist om, at gennemførelse af forslaget overflødiggøres af forslaget om grundstigningsskyld. Jeg skylder da tilføje, at hvis vi havde haft den overbevisning, ville det have været ganske urimeligt at spille det høje tings tid med behandling af vort forslag. Selvom forslaget om grundstigningsskyld skal behandles grundigt, er jeg enig med den højtærede finansminister i, at der selvfølgelig skal være måde med grundigheden, og vi må vel forvente, at lovforslaget om grundstigningsskyld gennemføres i indeværende samling. Der bliver da i det udvalg, der er nedsat, lejlighed til at gå nærmere i detalier med det lovforslag, som jeg her har forelagt, og jeg skal derfor ikke omtale det nærmere her. Det har været behandlet i fjor, endda grundigt, så jeg skal nøjes med at pege på, at lovforslaget fuldt og helt er udtryk for det, man i det af indenrigsministeriet under 11. september 1941 nedsatte udvalg var enig om, et udvalg, hvori i hvert fald fem partier var repræsenteret.

Jeg skal da sluttelig kun udtale håbet om, at man under den kommende udvalgsbehandling udfra den samme principielle enighed må nå frem til et godt resultat.